

slag, der går ud på, at byggeloven med enkelte undtagelser udvides til at omfatte Frederiksberg kommune, og at der i et særligt kapitel i loven gennemføres nogle få særregler, som kun skal finde anvendelse på Frederiksberg.

Forslagets gennemførelse vil endvidere indebære, at det landsomfattende bygningsreglement, som indeholder fælles bestemmelser om bygningers konstruktioner og indretning, også skal finde anvendelse på Frederiksberg. Endvidere skal der i overensstemmelse med byggelovens almindelige system udarbejdes en bygningsvedtægt for Frederiksberg.

De fornyede forhandlinger har endvidere givet anledning til forslag om enkelte ændringer i og tilføjelser til byggelovens almindelige bestemmelser. Den væsentligste ændring angår reglerne om adgangen til at gennemføre gårdrydninger. Disse regler foreslås udvidet i overensstemmelse med de ændringer af gårdrydningsreglerne for København, som blev gennemført ved lov nr. 286 af 18. juni 1969 om ændring af Københavns byggelov. Jeg anser dette ændringsforslag som et betydningsfuldt led i den kommende tids saneringsbestræbelser.

Tilbage står da spørgsmålet om Københavns kommunes forhold. Som jeg nævnte før, vil arbejdet på at få ensartede byggesregler, som også omfatter København, blive fortsat. Opgaven er imidlertid betydeligt vanskeligere end for Frederiksbergs vedkommende. Dette hænger bl. a. sammen med, at den københavnske byggelovgivning rummer bestemmelser om en række forhold (brand, veje, vandløb, udstykning, hegn m. m.), som uden for København ikke er dækket af bygningslovgivningen, men løst i særlige love. Desuden vil indholdet af eventuelle særlige bestemmelser for København om udnyttelsesgrader og lignende byplanmæssige bestemmelser forudsætte en afklaring af Københavns kommunes nye generalplan.

Bestræbelserne for at nå frem til en ensartet byggelovgivning, der også omfatter København, vil blive fortsat i forbindelse med den tidligere bebudede reform af planlægningslovgivningen, som agtes gennemført som næste led i den jordlovsreform, der indledtes i folketingssamlingen 1968-69.

Forberedelserne til denne reform af planlægningslovgivningen vil være omfattende og tidkrævende, og et resultat vil antagelig tidligt kunne foreligge i folketingssamlingen 1970-71. Vi sigter herimod, men tør ikke afgive løfte herom. . . .“

Ved 1. *behandlingen* gav lovforslaget ikke anledning til større debat. Det henvises til et folketingsudvalg, som indstillede det til vedtagelse med en række ændringer overvejende af teknisk karakter.

Efter at ændringerne var vedtaget ved 2. *behandling*, vedtoges lovforslaget enstemmigt ved 3. *behandling* med 129 stemmer; 1 medlem (Rosing) tilkendegav dog hverken at stemme for eller imod.